

Kız ve Yıldız Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Yıldız Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Mira, ormanın kenarındaki küçük bir evde yaşıyordu; geceleri gökyüzü çatısının üzerinde geniş ve pırıltılı bir şekilde uzanıyordu. Sıcak açık kahverengi teni, çenesine kadar uzanan dalgalı siyah saçları ve saçında küçük mavi bir yıldız tokası vardı; büyük kehribar kahvesi gözleri sık sık yıldızlara bakardı. Turkuaz bir elbisenin üzerine hardal sarısı kapüşonlu bir hırka, çizgili diz üstü çoraplar ve kırmızı botlar giyyordu. Mira her şeyden çok, yıldızlı geceleri paylaşacak bir arkadaş isterdi.

Bir akşam, Mira hardal sarısı kapüşonlu hırkasıyla verandasında otururken gökyüzünden bir ışık çizgisi düşüp ormana indi. Meraklı ve cesur bir şekilde küçük bez çantasını kaptı ve parıltının peşinden gitti. Eğrelti otlarının arasında, bir ev kedisi büyüklüğünde küçük bir tilki yatıyordu. Tüyleri koyu çivit mavisiydi ve hafifçe parlıyordu; gümüş uçlu kulakları seğiriyordu. Alnında beyaz, yıldız şeklinde bir iz parlıyordu ve altın rengi gözleri ona bakıp kırpıştı.

"Merhaba," diye fısıldadı Mira dizlerinin üzerine çökerek. "Canın acıyor mu?" Tilki başını salladı ve yumuşak, şakacı bir sesle konuştu. "Ben Fenn, uzak bir takımyıldızdan geliyorum. Göksel yol kırıldığında düştüm, şimdi yıldızlar hapsoldü ve eve dönemiyorum." Mira'nın kehribar kahvesi gözleri kocaman açıldı. Daha önce hiç yıldız tilkiyle tanışmamıştı ve yardım etmesi gerektiğini biliyordu.

Fenn, yolun takımyıldızları birbirine bağlayan bir ışık köprüsü olduğunu, ama parçalara ayrıldığını anlattı. "Onu onarmak için parlayan yıldız tozu toplamamız gerek," dedi. "Bana yardım eder misin?" Mira başını salladı, kalbi heyecanla hızlı hızlı atıyordu. Bez çantasını açtı ve bulabildikleri her yıldız tozu zerresini toplamaya söz verdi.

Ay ışığının yaprakların arasından süzüldüğü ormana doğru yola çıktılar. Fenn'in kuyruğu küçük yıldızlardan bir iz gibi parlıyor, yollarını aydınlatıyordu. Mira'nın kırmızı botları, onu takip ederken düşen yaprakların üzerinde hafifçe çıtırdıyordu. "Yıldız tozunu nerede bulacağız?" diye sordu. Fenn gülümsedi. "En parıltılı yerlerde saklanır—çiyin ay ışığıyla buluştuğu ve çiçeklerin karanlıkta parladığı yerlerde."

İlk durakları, her çimen yaprağında çiy damlalarının parıldadığı bir çayırda. Mira çiyi dikkatlice çantasına süpürdü ve her damla küçük bir yıldızla dönüştü. Fenn parıldayan kuyruğunu salladı. "Çok nazik bir dokunuşun var," dedi. Mira'nın yüzü aydınlandı; yanında bir arkadaşı olduğu için gururlu ve mutlu hissetti.

Sonra, suyun üzerinde parlayan nilüferlerin yüzdüğü sessiz bir gölete gittiler. Çiçekler yumuşak bir ışıkla nabız gibi atıyordu ve Mira bir yaprağa dokunduğunda çantasına bir yıldız tozu bulutu süzüldü. "İyi gidiyoruz!" diye sevindi Fenn. Ama sonra bir rüzgâr esintisi yıldız tozunun bir kısmını uçurdu ve Mira şaşkınlıkla nefes aldı. "Olamaz! Birazını kaybettik!"

"Endişelenme," dedi Fenn nazıkçe. "Daha fazlasını toplayabiliriz. Dikkatlice bakarsak yıldız tozu her yerededir." Mira derin bir nefes aldı ve başını salladı. Fenn'in cesaretlendirmesiyle kendini daha cesur hissetti. Çalıların altını ve kayaların arkasını aradılar, ateş böcekleri gibi parıldayan ışıltılı zerreler buldular. Her buluşta çantası ağırlaştı.

Ormanın daha derinlerine yürürlerken Mira, Fenn'in parıltısının solduğunu fark etti. "İyi misin?" diye sordu. Fenn'in altın rengi gözleri yorgun görünüyordu. "Takımyıldızımdan çok uzağım ve yıldız ışığım azalıyor. Ama senin yardımınla yolu onarabileceğimizi biliyorum." Mira elinden geleni yapacağına söz verdi ve sıcaklığını paylaşmak için patisini tuttu.

Gökyüzünde kırık göksel yolun görüldüğü bir açıklığa ulaştılar —yıldızlar arasında karanlık bir boşluk. Mira çantasını açtı ve birlikte yolu parça parça onarmaya başladılar. Fenn alnındaki yıldız şeklindeki iziyle yıldız tozunu yerine yönlendirdi ve Mira her parlayan parçayı dikkatlice yerleştirdi. Yavaş yavaş boşluk ışıkla dolmaya başladı.

Gece boyunca çalıştılar ve Mira'nın kolları yoruldu, ama durmadı. Yerleştirdikleri her parçayla Fenn'in kuyruğu daha parlak ışıldadı. "Neredeyse bitti!" diye sevindi. Mira'nın kehribar kahvesi gözleri kararlılıkla parladı. Son avuç yıldız tozu için çantasına uzandı ve onu yavaşça yola yerleştirdi. Gökyüzüne sıcak bir ışık yayıldı.

Aniden göksel yol alev gibi canlandı ve çevresindeki yıldızlar birer birer yandı. Fenn'in çivit mavisi tüyleri yeniden parlak bir şekilde ışıldadı ve altın rengi gözleri sevinçle parladı. "Başardın, Mira! Yol onarıldı!" Havaya sıçradı, kuyruğu küçük yıldızlardan bir iz bıraktı. Mira güldü, ama sonra yakında gideceğini bilerek biraz üzüldü.

Fenn üzgün yüzünü gördü ve eline burnunu sürttü. "Üzülme. Gerçek dostluk her mesafeyi aşabilir, arkadaşlar ne kadar uzak olursa olsun. Her zaman arkadaşın olacağım ve takımyıldızımdan sana ışık tutacağım." Mira ona sıkıca sarıldı ve kalbine sıcak bir duygu yayıldı.

Gökyüzü şafakla aydınlanırken Fenn bir yıldız ışığı huzmesiyle yukarı doğru süzölmeye başladı. "Hoşça kal, Mira!" diye seslendi. "Bana yardım ettiğin ve arkadaşım olduğun için teşekkür ederim!" Mira el salladı, mavi yıldız tokası sabah ışığında parıldadı. "Hoşça kal, Fenn! Seni asla unutmayacağım!" O, yıldızlar arasında sadece bir pırıltı olana kadar izledi.

O gece Mira verandasında oturdu ve gökyüzüne baktı. Tilki şeklinde yeni bir takımyıldız gördü, yıldızları parlak bir şekilde pırıldıyordu. Gülümsedi, Fenn'in evinde olduğunu ve dostluklarının onları her zaman birbirine bağlayacağını biliyordu. Kendini eskisinden daha az yalnız hissetti, çünkü bir yerlerde bir yıldız tilkinin de onu düşündüğünü biliyordu.

O günden sonra Mira sık sık ormana gitti ve bir arkadaşının yardımına ihtiyacı olur diye yıldız tozu topladı. Dostluğun gökyüzü boyunca uzanabilen bir ışık köprüsü olduğunu ve gerçek arkadaşların asla gerçekten ayrı olmadığını öğrendi. Ne zaman yalnız hissetse başını kaldırıp yıldız tilkiye bakar ve paylaştıkları macerayı hatırlardı.